



תת"ע 5398/03/15 - מדינת ישראל נגד שלמה סולימני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5398-03-15 מדינת ישראל נ' שלמה סולימני
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלמה סולימני

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 2.12.14, הודעת תשלום קנס בגין, אי ציות לאור אדום ברמזור (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "הייתי ברמזור, יש שני נתיבים ימין ושמאל, בנתיב הימני היה רכב מקולקל לפני מעבר החצייה. הגעתי אחרי הרכב שהיה תקוע והיו 4 או 5 אנשים שניסו להניע את הרכב. אותתי ופניתי לנתיב השמאלי ועברתי את הרמזור. כשהייתי רב הרכב באמצע הרמזור, הרמזור היה אדום והייתי חייב לעבור כי אחרת הייתי מפריע לנוסעים אחרים. יש לי עד לכך".

ביום 20.4.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידה המתנדבת מרים ג'ריסי, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ושני עדים מטעמו - רועי בכר ומשה פלי וטורי.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 2.12.14, בסמוך לשעה 19:10, נהג הנאשם ברכב על גשר גבעת שמואל, לכיוון בני ברק ובהגיעו לצומת הרחובות מבצע קדש-בן גוריון, נצפה על ידי עדת התביעה כאשר אינו מציית לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, חוצה את קו העצירה ומעבר החצייה ופונה שמאלה בצומת. העדה ציינה כי הבחינה תחילה באור המתחלף ברמזור מצהוב לאדום ולאחר מכן, הפנתה מבטה לעבר כיוון נסיעת הנאשם, הבחינה בו ממשיך בנסיעה וחוצה את קו העצירה ושמרה על קשר עין עם הרכב עד לעצירתו.



העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "אני לא עברתי באדום. הייתי באמצע הצומת, לא יכולתי לעצור".

הנאשם העיד כי נהג כאמור, אך בשל הרכב התקוע, בנתיב השמאלי, נאלץ לעקוף אותו, סטה ימינה, המשיך בנסיעה וברגע שעבר את מעבר החצייה, התחלף האור ברמזור לאדום, אך הוא לא יכול היה לעצור, שכן היה מסכן את כלי הרכב הנוסעים בצומת. הנאשם נחקר ואישר כי לא טען בפני העדה דבר לגבי הרכב התקוע בצומת.

עד הגנה 1, רועי בכר, העיד כי נהג מאחורי רכב הנאשם, שהוא חברו, בדרכם לאותו יעד, כאשר רכב נוסף מפריד ביניהם, והבחין בו עוקף רכב שהיה תקוע בנתיב הימני ונכנס לצומת באור צהוב, כאשר הרכב שנסע מאחוריו, נאלץ לעצור על מעבר החצייה. העד נחקר ואישר כי שוחח עם הנאשם על האירוע ולא עצר במקום, שכן סבר כי הנאשם נעצר לבדיקת רישיונות שגרתית. לגרסת העד, בשלב שבו היה הנאשם בסיום הפניה שמאלה, התחלף האור ברמזור לאדום.

עד הגנה 2, משה פלי וטורי, היה נוסע ברכב בו נהג ע"ה 2 ואף הוא חבר של הנאשם ולגרסתו, הבחין בנאשם נוהג בנתיב הימני, עוקף רכב שנתקע לפניו ונכנס לצומת, כאשר הרכב שנסע אחרי הנאשם, נאלץ לעצור על גבי מעבר החצייה. העד נחקר והשיב כי לא הבחין שעצרו את רכב הנאשם, אך זה סיפר לו על האירוע כאשר נפגשו בהמשך. לגרסת העד, כאשר הגיע הנאשם לאמצע הצומת, האור ברמזור היה כתום.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדת התביעה תיעדה באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העדה ציינה מקום עמידתה, שרטטה סקיצה קטנה של הצומת, תיארה כיצד הביטה תחילה ברמזור ורק לאחר שהתחלף האור לאדום, הביטה לכיוון נסיעת הנאשם והבחינה בו חוצה את קו העצירה וממשיך בפניה שמאלה, בניגוד לאור האדום.
2. עדותה של עדת התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת ההגנה, הנאשם ועדיו, הייתה לא אמינה ולא עקבית וזאת בלשון המעטה. במועד ההקראה, כמפורט לעיל, טען הנאשם כי היה רכב תקוע בנתיב הימני ולכן, אותה שמאלה ועקף אותו, נכנס לצומת וכשהגיע לאמצע הצומת, התחלף האור ברמזור לאדום. בעדותו בבית המשפט, שינה הנאשם גרסתו והעיד כי הרכב התקוע היה בנתיב השמאלי והוא עקף אותו דרך הנתיב הימני ומיד כשעבר את מעבר החצייה, התחלף האור ברמזור לאדום.
4. עד הגנה 1, העיד כי האור ברמזור התחלף לאדום, כאשר הנאשם היה כבר לקראת סיום הפניה שמאלה ואילו עד הגנה 2, העיד כי האור ברמזור התחלף לצהוב, כאשר האשם היה במרכז הצומת.



5. ניתן לראות בנקל, כי מדובר בעדויות הסותרות זו את זו באופן מהותי. יתרה מזו, עדי ההגנה הנם חבריו של הנאשם ואין מחלוקת כי שוחחו עמו על האירוע, עובר לדיון בבית המשפט. עדותם של עדי ההגנה בדבר הרכב שנסע אחרי רכב הנאשם, הייתה זהה באופן תמוה.

6. במועד הקראה, טען הנאשם, כמפורט לעיל, כי יש לו עד אחד ולא ברור, כיצד זה נוסף עד הגנה שני רק במועד ההוכחות, אם ידע הנאשם מלכתחילה, כי שני חבריו נסעו יחד ברכב.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ה, 01 יולי 2015, במעמד ב"כ המאשימה בלבד